

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 225.

75de Møde.

Lovsdagen den 13de Juni.

(Fortsat.)

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Slatte-ligninger og om Fordeling af Bederlaget derfor. Det er til 2den Behandling, Sagen foretages; der er ingen Ændringsforslag stillet til den af Udvalget afgivne Betænkning. Jeg skal tillade mig at bemærke, at efter Overlæg med den ærede Ordfører ville vi tage §§ 1, 2, 3, 4 og 5 som første Affnit af Sagen, og det er altsaa disse Paragrapher, som nu sættes under Discussion. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren (Simony): I Henhold til hvad Udvalget har anført i sin Betænkning og i Henhold til de Øttringer, jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens første Behandling, har Udvalget Intet fundet at erindre ved Forslagets § 1. Udvalget maa erkende, at det er, hensigtsmæssig, at en saadan Foranstaltning, som her er foreslaaet, træffes, nemlig, at de der nævnte Skatter og de der anførte Ligningre hvorefter disse Skatter opkræves, ophøre. Som allerede under den foreløbige Behandling bemærket, er Udvalget vel paa den ene Side, som berørt, enigt i at finde denne Foranstaltning hensigtsmæssig, og paa den anden Side har det ikke fundet Anledning til at foreslaae, at denne Foranstaltning udvides udover de Grændser, som i Paragraphen ere nævnte. Naar nu disse Skatter og Skatteligninger hæves, er det nødvendigt, at Staten til Bestridelse af de Udgifter, der hidtil have været dækkede ved disse Skatter, erholder et tilsvarende Beløb, og paa Grund heraf ere vi enige i den Bestemmelse, som er optagen i § 2. Spørgsmaalet er nu altsaa, hvor stort det Be-

løb skal ansættes, som skal dække disse Skatter, og i Henhold til hvad der i de Motiver, der ledsagede det fra Regjeringen fremkomne Ud-kast er yttret, har Udvalget i sin Betænkning yttret sig derhen, at man fandt, at Beløbet passende kunde ansættes til 575,000 Rbd. Hvad nu Fordelingen af dette Beløb paa de forskjellige Befatningsgjenstande angaaer, har Udvalget ogsaa været enigt i, at Beløbet for Kjøbenhavn's Bedkommende ansættes til 53,000 Rbd., og at det for Landets Bedkommende lignedes paa Harkornet paa den Maade, som i Lovforslagets § 5 er nævnt. Det, som derimod har fremkaldt Tvivl, er, hvilket Beløb der skal lignedes paa Kjøbstæderne. Dette Beløb er i Lovforslaget ansat til 62,000 Rbd., der fremkomme deels ved det Beløb, som hidtil er udredet af Kjøbstæderne til Bestridelse af de Afgifter, der vare lagte paa dem til Dækning af Fritjørselfomkostningerne, til Bidrag til Lægers Lønning og til Straffeanstalterne, deels ved det Beløb af 46,000 Rbd., som er calculeret at ville medgaae til Bestridelse af Ind-quarteringsudgifterne. Hvad disse sidste angaaer, har der, saaledes som allerede under den foregaaende Behandling er anført, tidligere dermed været forholdt saaledes, at Ind-quarteringsbyrden for Kjøbstæderne har været ansat til et bestemt Beløb, nemlig 54,500 Rbd., der, som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, udgjorde den Sum, som Indquarteringen i Aaret 1787 virkelig medførte for Kjøbstæderne i Udgift. Siden hiin Tid er dette Beløb bibeholdt, men har kun været en Ansættelses-sum, som er bleven ligelig fordeelt paa Kjøbstæderne, idet nemlig disse ere blevene betragtede som en samlet Commune. Fra ældre Tider af, eller idetmindste siden 1775, have nemlig Landets Kjøbstæder dannet een Commune med Hensyn til Indquarteringen paa samme Maade som dengang Stiftets Byer med Hensyn til enkelte andre Udgifter